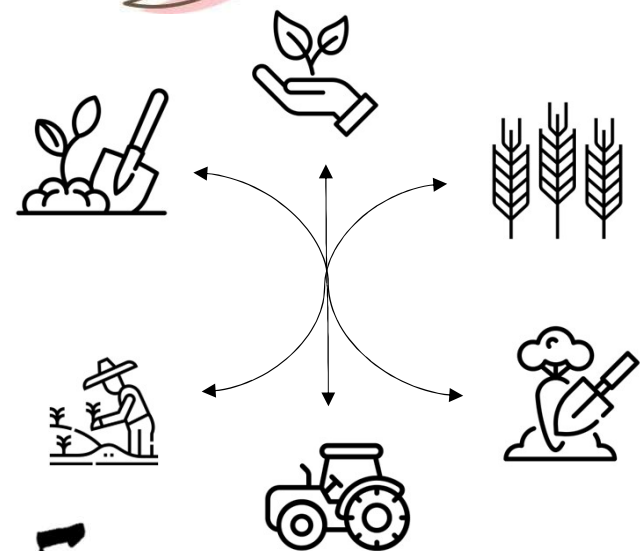


- Ελληνογαλλική Σχολή Καλαμαρί
- Κατηγορία Β': Γυμνάσια
- Ομάδα: KALG001
- Περιφερειακή Ενότητα Θεσσαλονίκης

Μελέτη της εξέλιξης και της κατανομής μεταβλητών του πρωτογενούς τομέα.



Σκοπός

Σκοπός της μελέτης είναι η διερεύνηση της εξέλιξης της γεωργίας και της κτηνοτροφίας στη χώρα μας.

Στόχοι

- Η διαγραμματική απεικόνιση της διαχρονικής εξέλιξης του αριθμού των εκμεταλλεύσεων με ΧΓΕ, κατά την χρονική περίοδο 2000-2003.
- Η διαγραμματική απεικόνιση της ποσοστιαίας (%) κατανομής των εκμεταλλεύσεων, με διάκριση σε αμιγώς γεωργικές, αμιγώς κτηνοτροφικές και μεικτές για το σύνολο Χώρας και την Περιφέρεια Θεσσαλονίκης, για το έτος 2023.
- Η διαγραμματική απεικόνιση της ποσοστιαίας (%) κατανομής της συνολικής έκτασης ελαιώνων, των εκτάσεων ελαιώνων ελαιωποίησης και των εκτάσεων ελαιώνων επιτραπέζιας χρήσης, για τις Περιφέρειες με τη μεγαλύτερη συνολική έκταση ελαιώνων, για το έτος 2023.
- Η διαγραμματική απεικόνιση του αριθμού των βοοειδών, των πουλερικών, των χοίρων και των κυψελών των μελισσών, καθώς και την ποσοστιαία (%) κατανομή του αριθμού τους κατά Περιφέρεια.
- Η διαγραμματική απεικόνιση της διαχρονικής εξέλιξης του αριθμού των κατόχων εκμεταλλεύσεων και των μελών της οικογένειάς τους, κατά τη χρονική περίοδο 2000-2023.

Μεθοδολογία

- Μελέτη και επεξεργασία των δεδομένων της έρευνας της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής (ΕΛΣΤΑΤ).
- Ανάλυση των δεδομένων
- Δημιουργία διαγραμμάτων
- Εξαγωγή συμπερασμάτων





Περιεχόμενα μελέτης

- 1) Σκοπός-Στόχοι-Μεθοδολογία-Βασικές έννοιες-Εργαλεία-Πηγές
- 2) Ανάλυση στόχων
- 3) Συμπεράσματα

Πηγές

Επίσημα δεδομένα από ΕΛΣΤΑΤ-Πίνακες Π1, Π2, Π3, Π4, Π5
Σχολικά βιβλία Μαθηματικών Γυμνασίου-Εκπ. τετράδια ΕΛΣΤΑΤ

Εργαλεία

 **Microsoft Excel** για την επεξεργασία των δεδομένων και τη δημιουργία γραφημάτων
 **Microsoft Power Point** για τη διαμόρφωση της παρουσίασης
Flaticon, Storyset, Pinterest για τη λήψη εικονιδίων

Βασικές έννοιες

Γεωργική και Κτηνοτροφική Εκμετάλλευση: Πρόκειται για μια ενιαία μονάδα, τόσο από τεχνική όσο και από οικονομική άποψη, με ενιαία διαχείριση, η οποία παράγει γεωργικά ή κτηνοτροφικά προϊόντα ή διατηρεί τη γη της που δεν χρησιμοποιείται πλέον για παραγωγικούς σκοπούς, σε καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση. Επιπρόσθετα, μια εκμετάλλευση μπορεί να παράγει και άλλα συμπληρωματικά, μη γεωργικά, προϊόντα και υπηρεσίες.

Χρησιμοποιούμενη Γεωργική Έκταση (ΧΓΕ): Αποτελεί το σύνολο της γεωργικής γης που χρησιμοποιήσε η εκμετάλλευση, καθώς και το άθροισμα της έκτασης των αρωτραίων καλλιεργειών, των μόνιμων καλλιεργειών, των καλλιεργειών σε θερμοκήπια, των οικογενειακών λαχανόκηπων και των χρησιμοποιούμενων μόνιμων λιβαδιών και βοσκοτόπων, συμπεριλαμβανομένων των χρησιμοποιούμενων άγονων βοσκοτόπων και αυτών που είναι επιλέξιμοι για την καταβολή επιδοτήσεων.

Ελαιώνες: Περιλαμβάνουν εκτάσεις με ελαιόδεντρα και διακρίνονται στις δύο παρακάτω κατηγορίες, ανάλογα με τον προορισμό του καρπού τους: α) **Ελαιώνες Ελαιωποίησης:** Εκτάσεις με ελαιόδεντρα ο καρπός των οποίων προορίζεται για την παραγωγή ελαιόλαδου και β) **Ελαιώνες Επιτραπέζιας Χρήσης:** Εκτάσεις με ελαιόδεντρα ο καρπός των οποίων προορίζεται για επιτραπέζια χρήση (βρώσιμες ελιές).

Κυψέλες Μελισσών: Κάθε σμήνος μελισσών (μελίσι) καταγράφεται ως μία κυψέλη, ανεξαρτήτως της φύσης και του τύπου της κυψέλης.

Κάτοχος της εκμετάλλευσης: Το πρόσωπο (φυσικό ή νομικό) στο όνομα του οποίου λειτουργεί η εκμετάλλευση, που έχει τη νομική και οικονομική ευθύνη της εκμετάλλευσης.

Μέλη της Οικογένειας του Κατόχου που απασχολούνται στην εκμετάλλευση: Μέλη της οικογένειας θεωρούνται η/ο σύζυγος και οι υπόλοιποι συγγενείς (γονείς, παιδιά, αδέρφια, εγγόνια, παππούδες κλπ.), συμπεριλαμβανομένων των συγγενών εξ αγχιστείας, καθώς και μέσω υιοθεσίας. Άτομα που διαμένουν μαζί ως σύντροφοι θεωρούνται σύζυγοι. Τα παραπάνω μέλη της οικογένειας θεωρούνται ότι ανήκουν στο εργατικό δυναμικό της εκμετάλλευσης, εφόσον εμπλέκονται στις γεωργικές ή στις άλλες κερδοσκοπικές, άμεσα σχετιζόμενες με την εκμετάλλευση, δραστηριότητες, ακόμα και όταν λαμβάνουν αποζημίωση.





Στόχος 1: Αριθμός εκμεταλλεύσεων με ΧΓΕ (2000-2023)

Γράφημα 1: Διαχρονική εξέλιξη του αριθμού των εκμεταλλεύσεων με ΧΓΕ (2000-2023)



Σχολιασμός αποτελεσμάτων [Γράφημα 1]

Η διαχρονική εξέλιξη του αριθμού των εκμεταλλεύσεων με ΧΓΕ σε σύνολο χώρας κατά την περίοδο 2000–2023 παρουσιάζει δύο διακριτές φάσεις:

1. Περίοδος 2000–2007 (Ανοδική τάση) Καταγράφεται σταδιακή αύξηση από 811.318 εκμεταλλεύσεις το 2000 σε 854.123 το 2007, που αποτελεί και το μέγιστο της περιόδου. Η αύξηση αυτή πιθανόν συνδέεται με τη διατήρηση της οικογενειακής μορφής των αγροτικών εκμεταλλεύσεων και με ευνοϊκές συνθήκες πριν την οικονομική κρίση.
2. Περίοδος 2009–2023 (Συνεχής μείωση) Από το 2009 και έπειτα παρατηρείται έντονη και διαρκής πτωτική πορεία. Το 2009 ο αριθμός μειώνεται σημαντικά (716.823), ενώ η μείωση συνεχίζεται σταθερά έως το 2023, όπου καταγράφονται 519.764 εκμεταλλεύσεις με ΧΓΕ σε σύνολο χώρας. Η συνολική μείωση από το 2007 έως το 2023 ανέρχεται σε περίπου 334.359 εκμεταλλεύσεις, δηλαδή σχεδόν 39%. Ιδιαίτερα έντονη είναι η μείωση μεταξύ 2016 και 2020.



Συνολική ποσοστιαία μεταβολή (2000–2023)

- Η συνολική μεταβολή από το 2000 (811.318 εκμεταλλεύσεις) έως το 2023 (519.764 εκμεταλλεύσεις) είναι: **-35,94%**. Δηλαδή, μέσα σε 23 έτη παρατηρείται συνολική μείωση περίπου 36% του αριθμού των εκμεταλλεύσεων με ΧΓΕ σε σύνολο χώρας.

Ερμηνευτικός σχολιασμός ποσοστιαίων μεταβολών [Πίνακας 1]

- 2000–2007: Παρατηρείται ήπια αλλά σταθερή αύξηση, με τη μεγαλύτερη θετική μεταβολή την περίοδο 2005–2007 (**+3,14%**).
- 2007–2009: Εμφανίζεται έντονη πτώση (**-16,07%**), που σηματοδοτεί τομή στη διαχρονική πορεία.
- 2009–2016: Συνεχιζόμενη, αλλά ηπιότερη μείωση (περίπου **-1,86%** έως **-3,53%**).
- 2016–2020: Η μεγαλύτερη αρνητική μεταβολή όλης της περιόδου (**-22,60%**), γεγονός που υποδηλώνει επιταχυνόμενη αποχώρηση από την οικογενειακή αγροτική απασχόληση.
- 2020–2023: Σχετική σταθεροποίηση, με μικρότερη μείωση (**-1,05%**).

ΠΙΝΑΚΑΣ 1

Μεταβολή %-Αριθμός εκμεταλλεύσεων με ΧΓΕ

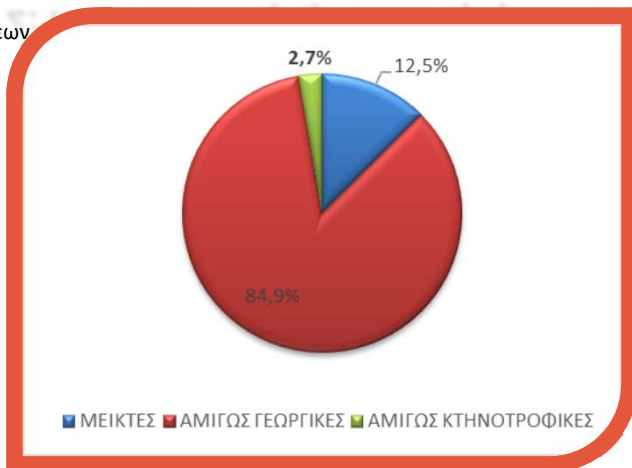
Έτος	Ετήσια ποσοστιαία μεταβολή
2000	-
2003	0,88
2005	1,18
2007	3,14
2009	-16,07
2013	-1,86
2016	-3,53
2020	-22,60
2023	-1,05



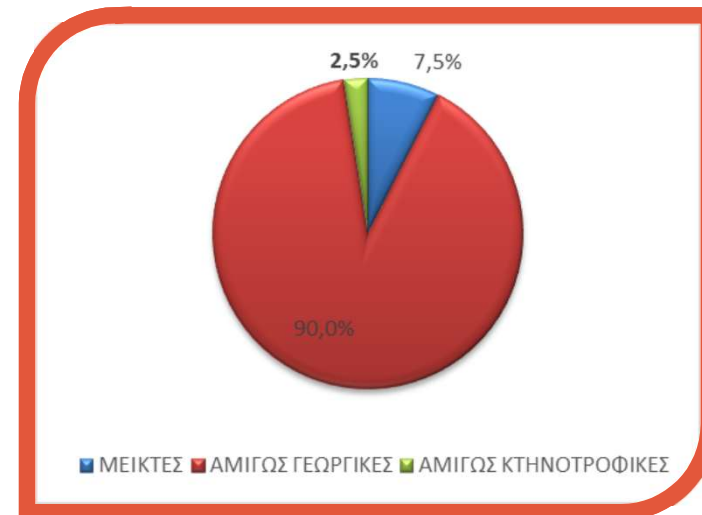


Στόχος 2: Ποσοστιαία (%) κατανομή των εκμεταλλεύσεων (2023)

Γράφημα 2: Ποσοστιαία κατανομή των εκμεταλλεύσεων σε σύνολο χώρας



Γράφημα 3: Ποσοστιαία κατανομή των εκμεταλλεύσεων στην Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας



Σχολιασμός Αποτελεσμάτων

Σύνολο Χώρας

- Αμιγώς γεωργικές: **84,9%** (447371 εκμεταλλεύσεις)
- Μεικτές: **12,5%** (65746 εκμεταλλεύσεις)
- Αμιγώς κτηνοτροφικές: **2,7%** (14069 εκμεταλλεύσεις)

Η ελληνική αγροτική δομή εμφανίζει έντονο προσανατολισμό στη φυτική παραγωγή, καθώς σχεδόν 8 στις 10 εκμεταλλεύσεις είναι αμιγώς γεωργικές. Οι μεικτές εκμεταλλεύσεις καταλαμβάνουν σημαντικό αλλά σαφώς μικρότερο ποσοστό (περίπου 1 στις 8), ενώ η αμιγής κτηνοτροφία αποτελεί πολύ μικρό τμήμα του συνόλου. Αυτό υποδηλώνει:

- ❖ Ισχυρή παράδοση στη γεωργική παραγωγή.
- ❖ Περιορισμένη εξειδίκευση αποκλειστικά στην κτηνοτροφία.
- ❖ Μερική, αλλά όχι κυρίαρχη, τάση διαφοροποίησης μέσω μεικτών σχημάτων.

Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας

- Αμιγώς γεωργικές: **90,0%** (61473 εκμεταλλεύσεις)
- Μεικτές: **7,5%** (5103 εκμεταλλεύσεις)
- Αμιγώς κτηνοτροφικές: **2,5%** (1693 εκμεταλλεύσεις)

Η Κεντρική Μακεδονία εμφανίζει ακόμη ισχυρότερη εξειδίκευση στη γεωργία σε σχέση με το σύνολο της χώρας. Το ποσοστό των αμιγώς γεωργικών εκμεταλλεύσεων είναι υψηλότερο κατά περίπου 5 ποσοστιαίες μονάδες.

Παρατηρείται:

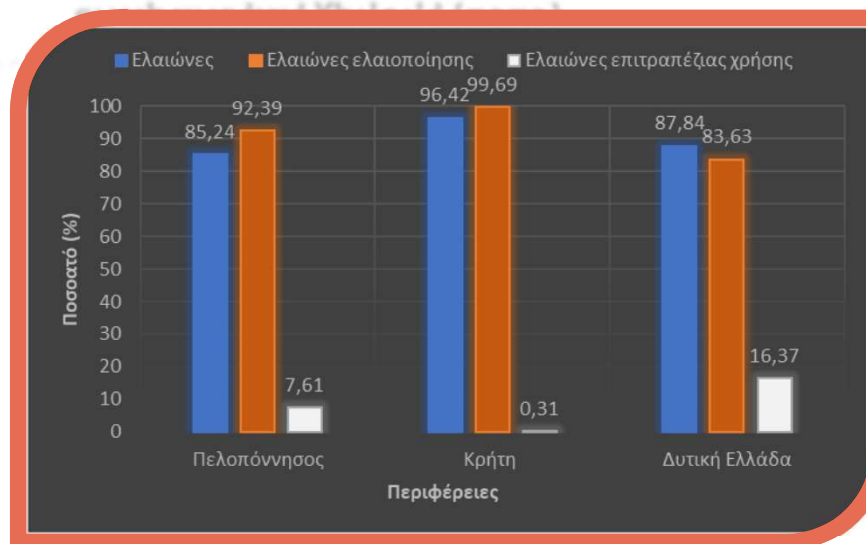
- ❖ Μικρότερη συμμετοχή μεικτών εκμεταλλεύσεων σε σχέση με τον εθνικό μέσο όρο.
- ❖ Παρόμοιο (ελαφρώς χαμηλότερο) ποσοστό αμιγώς κτηνοτροφικών.



Στόχος 3 : Ποσοστιαία (%) κατανομή συνολικής έκτασης ελαιώνων, εκτάσεων ελαιώνων ελαιοποίησης και ελαιώνων επιτραπέζιας χρήσης (2023)

Οι Περιφέρειες με τη μεγαλύτερη έκταση ελαιώνων στην Ελλάδα είναι: η Περιφέρεια Πελοποννήσου, η Περιφέρεια Κρήτης και η Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας.

Γράφημα 4: Ποσοστιαία (%) κατανομή συνολικής έκτασης ελαιώνων, ελαιώνων ελαιοποίησης και επιτραπέζιας χρήσης



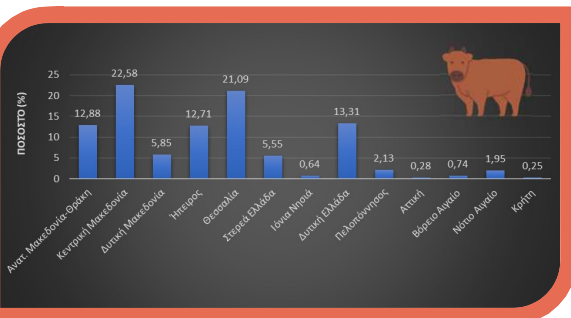
Σχολιασμός αποτελεσμάτων [Γράφημα 4]

Και οι τρεις Περιφέρειες είναι σαφώς προσανατολισμένες (>80%) στην παραγωγή ελαιόλαδου.

- Η Πελοπόννησος παρουσιάζει έντονο προσανατολισμό στην παραγωγή ελαιόλαδου, καθώς **92,39%** της έκτασης αφορά ελαιοποιήσιμες ποικιλίες. Η επιτραπέζια ελιά καταλαμβάνει σχετικά μικρό ποσοστό (**7,61%**), γεγονός που δείχνει εξειδίκευση στην ελαιοπαραγωγή και δομική αγροτική ταυτότητα συνδεδεμένη με ελαιοτριβεία και εξαγωγές ελαιόλαδου.
- Η Κρήτη παρουσιάζει σχεδόν απόλυτη εξειδίκευση. Με ποσοστό **99,69%** ελαιοποιήσιμων ελαιώνων, η Κρήτη εμφανίζει σχεδόν πλήρη μονοκαλιεργητικό προσανατολισμό προς το ελαιόλαδο. Η επιτραπέζια ελιά είναι πρακτικά αμελητέα (**0,31%**).
- Η Δυτική Ελλάδα με ποσοστό ελαιοποίησης **83,64%**, έχει τη μεγαλύτερη αναλογία επιτραπέζιας ελιάς. Με **16,37%** επιτραπέζια χρήση, εμφανίζει: τη μεγαλύτερη διαφοροποίηση παραγωγικού προτύπου, σημαντική εμπορική δραστηριότητα στον τομέα της επιτραπέζιας ελιάς και πιο ισορροπημένη κατανομή σε σχέση με τις άλλες δύο Περιφέρειες.
- Η Δυτική Ελλάδα εμφανίζει τη μεγαλύτερη εσωτερική διαφοροποίηση, ενώ η Κρήτη την ισχυρότερη εξειδίκευση.

Στόχος 4: Ποσοστιαία κατανομή αριθμού βοοειδών, πουλερικών, χοίρων και κυψελών μελισσών κατά Περιφέρεια (2023)

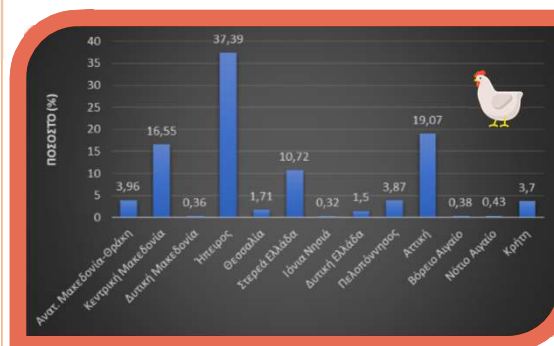
Γράφημα 5: Ποσοστιαία κατανομή βοοειδών κατά Περιφέρεια



Βοοειδή
 Κυρίαρχες Περιφέρειες: Κεντρική Μακεδονία (**22,6%**) Θεσσαλία (**21,1%**). Ακολουθούν Δυτική Ελλάδα, Ανατ. Μακεδονία & Θράκη και Ήπειρος (~13%).

➤ **Συμπέρασμα:** Η βοοτροφία συγκεντρώνεται κυρίως στη Βόρεια και Κεντρική Ελλάδα, όπου υπάρχουν εκτεταμένες κτηνοτροφικές ζώνες και πεδινές εκτάσεις.

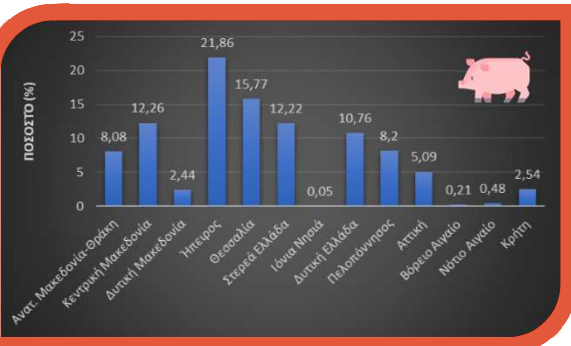
Γράφημα 7: Ποσοστιαία κατανομή πουλερικών κατά Περιφέρεια



Πουλερικά
 Εντυπωσιακή συγκέντρωση: Ήπειρος (**37,4%**), Αττική (**19,1%**), Κεντρική Μακεδονία (**16,6%**), Στερεά Ελλάδα (**10,7%**).

➤ **Συμπέρασμα:** Η πτηνοτροφία είναι εξαιρετικά συγκεντρωμένη, με την Ήπειρο να αποτελεί τον βασικό πυρήνα της ελληνικής παραγωγής. Η Αττική εμφανίζει υψηλό ποσοστό λόγω μεγάλων βιομηχανικών μονάδων.

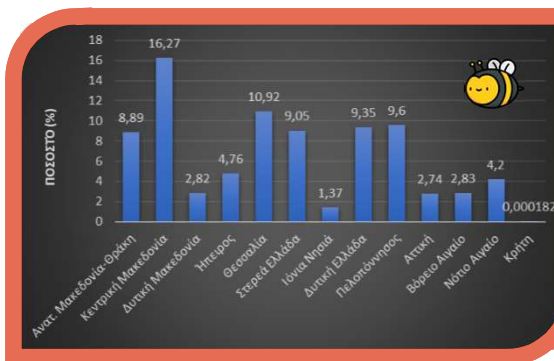
Γράφημα 6: Ποσοστιαία κατανομή χοίρων κατά Περιφέρεια



Χοίροι
 Κυρίαρχες Περιφέρειες: Ήπειρος (**21,9%**), Θεσσαλία (**15,8%**), Κεντρική Μακεδονία και Στερεά Ελλάδα (~12%).

➤ **Συμπέρασμα:** Η χοιροτροφία παρουσιάζει μεγαλύτερη συγκέντρωση στην Ήπειρο, γεγονός που πιθανόν συνδέεται με οργανωμένες μονάδες εντατικής εκτροφής.

Γράφημα 8: Ποσοστιαία κατανομή κυψελών μελισσών κατά Περιφέρεια



Κυψέλες μελισσών
 Πιο ισορροπημένη κατανομή: Κεντρική Μακεδονία (**16,3%**), Θεσσαλία (**10,9%**), Πελοπόννησος (**9,6%**), Δυτική Ελλάδα (**9,3%**), Στερεά Ελλάδα (**9,0%**), Ανατ. Μακεδονία & Θράκη (**8,9%**).

➤ **Συμπέρασμα:** Η μελισσοκομία εμφανίζει γεωγραφική διασπορά και δεν είναι έντονα συγκεντρωμένη όπως η πτηνοτροφία. Αυτό αντανακλά τη φύση της δραστηριότητας (νομαδική μελισσοκομία, ποικιλία ανθοφοριών).



Σχολιασμός αποτελεσμάτων [Γραφήματα 5,6,7,8]

- Η Ήπειρος κυριαρχεί στην πτηνοτροφία και τη χοιροτροφία.
- Η Κεντρική Μακεδονία έχει ισχυρή παρουσία σχεδόν σε όλους τους κλάδους.
- Η μελισσοκομία παρουσιάζει τον πιο ισορροπημένο γεωγραφικό χαρακτήρα.





Στόχος 5: Αριθμός κατόχων εκμεταλλεύσεων και μελών της οικογένειάς τους που ασχολήθηκαν με την εκμετάλλευση (2000-2023)

Γράφημα 9: Διαχρονική εξέλιξη του αριθμού των κατόχων εκμεταλλεύσεων και των μελών της οικογένειάς τους που ασχολήθηκαν με την εκμετάλλευση (2000-2023)



Σχολιασμός αποτελεσμάτων [Γράφημα 9]

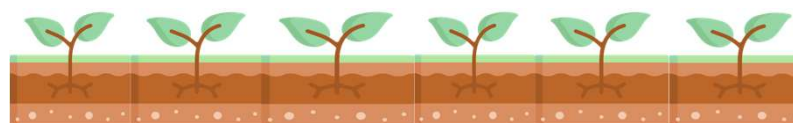
Η διαχρονική εξέλιξη του αριθμού των κατόχων γεωργικών εκμεταλλεύσεων και των μελών της οικογένειάς τους που απασχολήθηκαν στην εκμετάλλευση κατά την περίοδο 2000–2023 παρουσιάζει έντονες διακυμάνσεις και συνολικά πτωτική τάση. Κατά την περίοδο 2000–2005 παρατηρείται αύξηση, με τον αριθμό να κορυφώνεται το 2005 (1.510.446 άτομα). Το 2007 σημειώνεται μικρή υποχώρηση, ενώ η πρώτη σημαντική μεταβολή καταγράφεται μεταξύ 2007 και 2009, όπου παρατηρείται απότομη μείωση (από 1.484.826 σε 1.191.006 άτομα). Η περίοδος 2009–2016 χαρακτηρίζεται από σχετική σταθεροποίηση με ήπιες διακυμάνσεις. Η πλέον δραστική μεταβολή εντοπίζεται μεταξύ 2016 και 2020, όταν ο αριθμός μειώνεται σε 822.430 άτομα, γεγονός που αντιστοιχεί σε μείωση 29,61% μέσα σε μία τετραετία.

[Πίνακας 2] Το 2023 παρατηρείται μικρότερη πτώση (770.435 άτομα). Συνολικά, σε σύγκριση με το 2000, το 2023 καταγράφεται μείωση περίπου 46%, γεγονός που καταδεικνύει τη σημαντική συρρίκνωση της οικογενειακής απασχόλησης στον αγροτικό τομέα τις τελευταίες δύο δεκαετίες.

ΠΙΝΑΚΑΣ 2

Μεταβολή %-Αριθμός κατόχων και μελών της οικογένειάς τους που ασχολήθηκαν στην εκμετάλλευση

Έτος	Ετήσια ποσοστιαία μεταβολή
2000	-
2003	4,26
2005	0,99
2007	-1,70
2009	-19,79
2013	2,29
2016	-4,10
2020	-29,61
2023	6,32





Η διαχρονική ανάλυση του αριθμού των εκμεταλλεύσεων με ΧΓΕ καταδεικνύει μια σαφή και δομικού χαρακτήρα μεταβολή κατά την περίοδο 2000–2023. Ειδικότερα, καταγράφεται ήπια αυξητική τάση ως το 2007, ενώ μετά το 2009 έντονη και διαρκής συρρίκνωση. Η πτωτική τάση μετά το 2009 υποδηλώνει επιταχυνόμενη αποχώρηση ανθρώπινου δυναμικού από την οικογενειακή αγροτική δραστηριότητα και μπορεί να αποδοθεί στα εξής: τη δημογραφική γήρανση του αγροτικού πληθυσμού, τη μετανάστευση και εγκατάλειψη της υπαίθρου, τη μείωση των μικρών οικογενειακών εκμεταλλεύσεων, τη σταδιακή συγκέντρωση της παραγωγής σε λιγότερες και μεγαλύτερες μονάδες. Συνολικά, τα δεδομένα καταδεικνύουν μια μακροχρόνια αποδυνάμωση της οικογενειακής αγροτικής απασχόλησης, με ιδιαίτερη επιτάχυνση μετά την οικονομική κρίση, στοιχείο που έχει σημαντικές κοινωνικοοικονομικές επιπτώσεις για την ελληνική ύπαιθρο.



Η Κεντρική Μακεδονία παρουσιάζει πιο έντονη μονοκαλλιεργητική/γεωργική φυσιογνωμία σε σχέση με τη χώρα συνολικά. Σε εθνικό επίπεδο παρατηρείται μεγαλύτερη διαφοροποίηση μέσω μεικτών εκμεταλλεύσεων. Γενικά, και στα δύο επίπεδα, η κτηνοτροφία ως αποκλειστική δραστηριότητα παραμένει περιορισμένη, γεγονός που αντανάκλα τη δομή της ελληνικής αγροτικής οικονομίας.



Στις τρεις Περιφέρειες, Πελοποννήσου, Κρήτης και Δυτικής Ελλάδας, κυριαρχούν οι ελαιώνες ελαιωποίησης, γεγονός που επιβεβαιώνει τον κεντρικό ρόλο του ελαιολάδου στην ελληνική αγροτική οικονομία. Η Κρήτη εμφανίζει σχεδόν απόλυτη εξειδίκευση στην ελαιοποίηση, ενώ η Πελοπόννησος διατηρεί μικρή αλλά υπολογίσιμη παρουσία επιτραπέζιας ελιάς. Η Δυτική Ελλάδα παρουσιάζει τη μεγαλύτερη διαφοροποίηση, με σημαντικότερο ποσοστό επιτραπέζιων ελαιώνων. Συνολικά, προκύπτει ένα έντονα ελαιοπαραγωγικό, αλλά περιφερειακά διαφοροποιημένο παραγωγικό πρότυπο.



Συμπεράσματα



Από την ποσοστιαία κατανομή των ζωικών μονάδων ανά Περιφέρεια προκύπτει ότι τα πουλικά αποτελούν μακράν το κυρίαρχο είδος σε εθνικό επίπεδο, με ιδιαίτερα υψηλή συγκέντρωση στην Ήπειρο, την Κεντρική Μακεδονία και την Αττική, γεγονός που αναδεικνύει τον έντονα οργανωμένο και βιομηχανοποιημένο χαρακτήρα της πτηνοτροφίας στις συγκεκριμένες περιοχές. Τα βοοειδή εμφανίζουν ισχυρότερη παρουσία κυρίως στη Θεσσαλία και στην Κεντρική Μακεδονία, περιοχές με παράδοση στην κτηνοτροφία και επαρκείς βοσκοτοπικές εκτάσεις. Οι χοίροι κατανέμονται πιο ισορροπημένα, με σημαντική συγκέντρωση στη Θεσσαλία, την Ήπειρο και την Κεντρική Μακεδονία, στοιχείο που υποδηλώνει ανάπτυξη εντατικών μονάδων εκτροφής. Αντίθετα, οι κυψέλες μελισσών παρουσιάζουν σχετικά μεγαλύτερη αναλογική σημασία σε νησιωτικές και νότιες Περιφέρειες, όπως η Πελοπόννησος και το Νότιο Αιγαίο, γεγονός που συνδέεται με τις ευνοϊκές κλιματικές και ανθοκομικές συνθήκες. Συνολικά, διαπιστώνεται έντονη περιφερειακή εξειδίκευση ανά είδος εκτροφής, με την πτηνοτροφία να κυριαρχεί ποσοτικά, ενώ η βοοτροφία, η χοιροτροφία και η μελισσοκομία εμφανίζουν πιο διαφοροποιημένη γεωγραφική κατανομή.



Κατά την περίοδο 2000–2023, η διαχρονική εξέλιξη του αριθμού των κατόχων γεωργικών εκμεταλλεύσεων και των μελών της οικογένειάς τους που απασχολήθηκαν σε αυτές παρουσιάζει σαφή πτωτική τάση, παρά τις επιμέρους διακυμάνσεις. Το συνολικό αποτέλεσμα της εξεταζόμενης περιόδου αποτυπώνει μείωση της τάξης του 46% σε σχέση με το 2000, γεγονός που υποδηλώνει τη διαρθρωτική συρρίκνωση της οικογενειακής απασχόλησης στον αγροτικό τομέα, τη συγκέντρωση των εκμεταλλεύσεων, τη γήρανση του αγροτικού πληθυσμού, αλλαγές στη μεθοδολογία καταγραφής και τη μεταβολή του παραγωγικού προτύπου της ελληνικής γεωργίας.



Γενικό συμπέρασμα: Κατά την περίοδο 2000–2023, η ελληνική γεωργία χαρακτηρίζεται από συρρίκνωση του αριθμού των εκμεταλλεύσεων και του αγροτικού πληθυσμού. Η κυριότερη καλλιέργεια παραμένει η ελιά, κυρίως για την παραγωγή ελαιολάδου. Η ελληνική κτηνοτροφία συγκεντρώνεται σε λιγότερες και μεγαλύτερες εκτροφές, με την πτηνοτροφία να εμφανίζει τη μεγαλύτερη δυναμική.